

Там, за містом, понад шляхом битим,
По гарячим каменистим полі
Йде дівча татарськеє вродливе,
Молоденьке, ще гуля по волі.

На чорнявій сміливій голівці
Червоніє шапочка маленька,
Вид смуглявий ледве прикриває
Шовком шитая чадра біленька.

То закриє личко, то відкриє, —
А очиці, наче блискавиці,
Так і грають з —попід брівок темних!
Що за погляд в сеї чарівниці!

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 106.

Вперше надруковано у збірці « [На крилах пісень](#) », 1893, стор. 66 &md sh;78, як цикл із «Заспіву» і дванадцяти поезій.